

NOTARIS EGBERT HORST

Mr. Egbert Horst is sinds 1989 werkzaam in het Gooi en gespecialiseerd in erfrecht en estate planning. Hij woont in het Gooi met zijn vrouw Emilie die meubels restaureert en is vader van zoon Tim. Geïnspireerd op markante zaken die hij meemaakt tijdens zijn notariële werk schrijft hij exclusief voor GOOISCH.

Een onaangename verrassing

Jaren geleden, ik was net mijn praktijk aan de Bothalaan in Hilversum begonnen, zit ik op een dag achter mijn bureau als ik op de gang hakken woest hoor tikken op het marmer. De hakken worden vergezeld van het geluid van leren zolen. De ruiten van de glazen kast waar mijn collectie bijzondere whisky's in staat, rinkelen ervan. De deur zwaait open en een vrouw met lange benen en hoge hakken marcheert naar mijn bureau. Ze kijkt me uitdagend aan en met een ferm gebaar legt ze een dossier voor me neer. Ik ruik een zwaar typisch parfum. De man naast haar ziet eruit alsof hij een bekende voetballer zou kunnen zijn: lang sluike haar, een designer spijkerbroek en een duur getailleerd zwart overhemd. Als het gezelschap is gaan zitten, komt de kwestie waarvoor men mij om raad wil vragen ter sprake: mevrouw is overleden door haar recent overleden vader, dus komt ze nu, vergezeld door haar minnaar, die tevens de belastingadviseur van de familie is, verhaal halen. Ze doet haar relaas terwijl ze haar vrouwelijkheid naar mij uitspeelt, waarschijnlijk in de hoop mijn sympathie te winnen. Uitdagend gooit ze afwisselend haar lange bruine haren naar achter of kijkt ze me met een verleidelijke blik aan. Als mens ben ik daar gevoelig voor, maar niet als notaris. "Notaris, het is een schandaal. Mijn vader was ernstig ziek de laatste jaren, ik heb zo veel voor die man gedaan en ineens, geloof me notaris, kwam er een oude vriendin terug in zijn leven en nu is hij dood en willen zij mij zonder niks afschepen. Maar dan zijn zij nog niet van me af."

Wat is haar overkomen? Haar vader is overleden, de man had Alzheimer en vlak voor zijn overlijden heeft zijn vriendin, die pas een paar maanden bij hem woonde, hem mee naar een notaris gesleept en een testament gemaakt waarbij hij zijn kinderen overleden heeft! Uit het huwelijk zijn twee kinderen voortgekomen, haar broer die in Amerika woont en zij zelf en nu erft alleen de vriendin van de overleden vader. En het gaat hier om een aanzienlijke schat, aldus de belastingadviseur, die het dossier goed schijnt te kennen: een kapitale villa in het Gooi, een woonboerderij in Friesland (het tweede huis), huisraad en een aantal goed gevulde rekeningen bij de bank. Waaronder, zo laat de vriendin doorschemeren, een bankrekening op de Bahama's. Al het bezit en fortuin wat haar vader op zijn beurt weer van zijn familie geërfd heeft, gaat aan haar neus voorbij 'dankzij' het ter laatster uren opgemaakte testament. Omdat wettelijk is bepaald dat de kinderen niet volledig kunnen worden overerfd, kunnen de vrouw en haar broer een claim indienen bij de vriendin, maar daar zien ze pas wat van terug als de vriendin ook is overleden en het mens is maar vijf jaar ouder dan zij. Met andere woorden, ze staat met lege handen aangezien ze ook nog eens op slechte voet verkeert met de vriendin. Terwijl ze mij opnieuw uitdagend aankijkt, wil deze Gooische dame van mij

weten of ze het testament kan aanvechten. Ze vertelt dat haar overleden vader al heel erg ziek was en in verre staat van onbekwaamheid verkeerde toen de vriendin besloot haar een hak te zetten. Dat moest op zich al reden zijn om het testament ongeldig te laten verklaren of niet soms?

Ik vertel haar dat ze daar een advocaat voor nodig heeft, maar dat ik als notaris wel kan beoordelen of haar zaak kans van slagen heeft. Na bestudering van de stukken zie ik dat er in de uitvoering van het protocol nogal wat slordigheden zijn gemaakt toen het testament werd opgesteld. Zo was de vriendin, die tevens executeur is, aanwezig tijdens het opstellen van het testament. En dat is niet geoorloofd volgens het notariële protocol. De zieke man heeft verder wegens lichamelijke onbekwaamheid een kruisje gezet onder het testament, wat op zich toegestaan is, mits daar twee getuigen bij aanwezig waren geweest. Los van deze onverkwikkelijkheden is er nog een aantal evidente fouten gemaakt. Als ik de getroffen vrouw mijn verslag doe, kijkt ze haar minnaar met een triomfantelijke blik aan. Opgetogen verlaat het stel het kantoor. Ik wens haar nog succes met de rechtszaak die, zo weet ik uit ervaring, een behoorlijk slepende en langdurige zaak kan worden. Ik vraag me af of ik ooit nog iets van deze vrouw zal vernemen, ze lijkt me niet het type. Enkele jaren later, ik was de affaire alweer vergeten, kom ik op het Hilversumse kantoor en zie tot mijn verrassing een mooi ingepakte fles whisky op mijn bureau staan. Een zeldzame fles. Op het kaartje, gedrenkt in een parfum dat ik meteen herken, staat geen afzender, wel een veelzeggende boodschap: "Beste notaris, veel groeten vanaf de Bahama's!"